

[Torben Lund]

ste par måneder, og jeg skal bare gøre nogle enkelte kommentarer til ændringsforslagene.

Jeg synes, det er glædeligt, at regeringspartierne nu erkender, at man ikke kan indføre ordene »mod tilbagesendelse til hjemlandet« i udlændingeloven. Det ville være en væsentlig forringelse for asylansøgnernes retsstilling. Det ville betyde, at vi risikerede, at asylansøgere måtte flakke fra det ene land til det andet.

Til gengæld bryder jeg mig meget lidt om, at regeringen vil opgive mundtligheden i nogle af udlændingesagerne. Jeg mener virkelig, at vi her er på et område, hvor den enkelte borger, som det drejer sig om, må have adgang til at forklare sig mundtligt over for den myndighed, der skal træffe afgørelsen. Uanset at man kun vil fjerne mundtligheden i visse sager, må jeg sige, at der her er en så stærk svækkelse af retssikkerheden for asylansøgerne, at vi ikke kan være med. Vi må afvise tanken om at opgive mundtligheden.

Men det er glædeligt, at vi tilsyneladende samles om at få lettet sagsbehandlingen i nævnet, sådan at der kan etableres flere afdelinger af flygtningenævnet. Vi har jo under udvalgsarbejdet måttet konstatere, at der er sket en meget stor ophobning af sager i flygtningenævnet, og jeg er sikker på, at etableringen af flere afdelinger vil kunne afbøde denne ophobning. Det er jo overladt til justitsministeren selv at beslutte, hvor mange afdelinger der skal være tale om.

Til sidst skal jeg blot sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi kan få så bredt et flertal som muligt omkring ændringerne af udlændingeloven, og derfor vil jeg appellere til, at man fra regeringspartiernes side erkender, at der er et flertal i folketinget for det ene af lovforslagene, og at man så fra regeringspartiernes side til sidst vælger at tilslutte sig dette flertal.

Hagen Hagensen (KF):

Når hr. Torben Lund just nu sagde, at vi næsten var nået til vejs ende, så er det for så vidt sandt, men »næsten« skal også understreges. Der har været gjort store bestræbelser i udvalget for at nå frem til en løsning, som vi stort set alle kunne gå ind for. Det var jo sådan, da vi vedtog udlændingeloven, at vi enedes i dette ting, bortset fra frem-

skridtspartiet – jeg har tidligere haft lejlighed til at sige, at jeg ikke beklager, at de ikke var med til at vedtage loven – men vi andre enedes, og naturligvis fik vi ikke alle sammen helt, hvad vi gerne ville have. Men sådan kom det altså ikke til at gå, da vi nu skulle drøfte, om vi kunne lave en tiltrængt ændring på et enkelt område.

Forholdet var jo det, at vi ved udlændingeloven instituerede flygtningenævnet, hvis afgørelser skulle være endelige. Det var et længe næret ønske hos ganske mange om, at det ikke skulle være justitsministerens ansvar og for den sags skyld også beføjelse, altså en rent forvaltningsmæssig opgave, at tage endelig stilling i disse sager. Spørgsmålet var, om det skulle være domstolene eller det skulle være et særligt nævn. Det blev det sidste, vi instituerede, men vi fik altså et nævn af en domstolslignende karakter, og derfor overlod vi det, for mig at se, trygt til nævnet at træffe disse afgørelser.

Men så skulle afgørelserne også være endelige, og derfor kan vi ikke tilslutte os bestemmelsen om, at ministeren i ganske særlige tilfælde, efter at nævnet har truffet afgørelse, skal komme til at virke som en slags overinstans, selv om det sker med begrundelse i, at man af humanitære grunde skal have en opholdstilladelse her i landet. Jeg synes, det gør det underligt, at man instituerer et nævn, hvis afgørelser er endelige, men mener, at når nævnet har sagt, at den pågældende ikke opfylder betingelserne for at opnå flygtningestatus, så skulle ministeren derefter kunne afgøre, om vedkommende alligevel af andre grunde måtte være her.

Der er én ganske bestemt ting, som jo har været meget fremme i debatten, og som spiller ind her: selve den tid, der er medgået, inden nævnet træffer sin afgørelse, skulle komme til at virke ind på forholdet på en sådan måde, at man herefter af humanitære grunde skulle kunne sige, at den pågældende havde adgang til at få opholdstilladelse her i landet. Jeg tror, det er forkert. Jeg tror, det er helt forkert, og det vil efter min mening ødelægge noget af det, som vi opnåede med at indføre flygtningenævnet, og det synes jeg at man skal lade være med at gøre.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at vi jo er nået et godt stykke hen ad vejen i enighed. Vi er nået til, at vi kan opdele flygtningenævnet, således at det kan behandle sager-